

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 111/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. P., bytom N., zastúpenej advokátom JUDr. P. M., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 126/95 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. februára 2005 doručená sťažnosť Ing. J. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 126/95.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka 20. júla 1995 podala okresnému súdu návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po tom, ako jej manželstvo bolo 9. januára 1995 právoplatne rozvedené rozsudkom okresného súdu sp. zn. 18 C 164/94 z 8. decembra 1994. Dňa 15. decembra 2004 uzavrela sťažovateľka s odporcom (bývalým manželom) „*dohodu o urovnaní*“, ktorú predložili okresnému súdu za účelom schválenia súdneho zmiernu, ktorý bol schválený uznesením okresného súdu zo 16. decembra 2004.

Sťažovateľka ďalej v sťažnosti okrem iného uviedla: „*Počas 10-tich rokov bolo uskutočnených množstvo pojednávaní, z ktorých najmä prvotné v rokoch 1995 - 1999 boli z hľadiska dokazovania zrejme potrebné na ustálenie vecí a hodnôt, ktoré patria do BSM, avšak mnohé boli (najmä od r. 2001) takmer bezpredmetné. (...)*

Do dňa podania tejto sťažnosti konajúci súd – porušovateľ základného práva sťažovateľky – nedoručil stranám písomne vyhotovené uznesenie o schválení zmiernu!“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd v Nitre v konaní sp. zn. 12 C 126/95 porušil právo sťažovateľky na prejednanie jej veci - vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v primeranej lehote, zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z toho dôvodu Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva v zmysle § 50 ods. 3 zák. č. 38/1993 Zb. sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 383.682,- Sk.“

Priznanie primeraného zadosťučinenia sťažovateľka zdôvodnila tým, že z dôvodu zdĺhavosti konania na okresnom súde bola pri konečnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov finančne znevýhodnená.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúmal, či sťažnosť spĺňa všeobecné, ako aj osobitné náležitosti upravené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 126/95 okresný súd (na základe dohody účastníkov z 15. decembra 2004) uznesením zo 16. decembra 2004 schválil medzi účastníkmi konania súdny zmier. Toto uznesenie bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 10. marca 2005.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to,

že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 61/03).

Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov toto porušovanie skončilo.

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 126/95 sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. februára 2005. Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu ústavný súd konštatuje, že aj keď napadnuté konanie vo veci sťažovateľky nebolo bez prietahov, právna neistota sťažovateľky v tomto konaní bola odstránená z iniciatívy samotných účastníkov konania (aj sťažovateľky) súdom schváleným súdnym zmierom zo 16. decembra 2004, z čoho je zjavné, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu tvrdené porušovanie práv sťažovateľky už netrvalo (m. m. IV. ÚS 102/05).

Pokiaľ sťažovateľka vyvodzuje porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom z toho, že súdom schválený súdny zmier jej bol doručený po uplynutí lehoty podľa § 158 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch

sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (m. m. IV. ÚS 87/05). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle citovaného článku ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v zmysle citovaného článku dohovoru nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán nepostupoval dôsledne v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02, I. ÚS 208/03, IV. ÚS 87/05).

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru základom pre rozhodnutie ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľka domáha jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2005